

'Ik zeg het allen, dat Hij lééft!'

's Morgens op de 3e dag toen voor het graf nog de steen lag, verrees de Heer op Gods gezag! Ook in deze dagen vieren wij opnieuw het Paasfeest, want onze Heiland is opgestaan. Dat wil zeggen dat de macht van de hel is verslagen. Dat de dood is vernietigd. En dat de zonden zijn overwonnen. En dat is een unieke boodschap in onze verwarde wereld. En vanmorgen is het Markus die ons mee wil nemen naar het grote wonder wat is geschiedt. Want daar in de graftuin ontvangen wij het paasgeloof. Daar ontdekken we dat er een Almachtige God is, Die de dood aankan. Daar worden uw en mijn ogen bepaald bij de enige gebeurtenis die ons kan weghalen uit onze eindigheid. Uit onze depressiviteit. Uit de beklemming van deze vreemde tijden. En daarom moeten wij vanmorgen met zijn allen in de hof zijn.

Markus neemt ons mee naar de hof van Jozef van Arimathea. Je zou verwachten dat het daar heel druk zou zijn met mensen. Want tot drie keer toe heeft Jezus Zijn opstanding al aangekondigd. Je leest immers 3 keer in het Markus Evangelie de opstandingsaankondigingen van de Heere Jezus. *En op de 3^e dag zal Hij weer opstaan.* En het is toch vanmorgen de 3^e dag?! Tot drie keer toe had Jezus het gezegd. Bij Markus is sprake van ontreddering. De graftuin is niet vol met mensen. Het is een lege tuin! Niemand lijkt te verwachten dat het Pasen wordt. Wat dat betreft zit er een geweldig vergelijk in deze geschiedenis met de dag van vandaag. Opnieuw blijkt de Bijbel razend actueel te zijn. Want wat er in de wereld van toen zich voltrok, voltrekt zich ook vandaag. De werkelijkheid van toen is helaas ook de werkelijkheid van nu. Want op Paasmorgen lijkt iedereen wel stil geworden. Iedereen in shock na Golgotha. De dood heeft de Messias verslagen. Want het is stil geworden na Golgotha. En een paar vrouwen zie ik vol emotie lopen op weg naar de graftuin. Maar dat is niet vanwege het geloof in de opstanding. De vrouwen hebben net wat specerijen gekocht om het lichaam van Jezus te zalven. En daar gaan ze op de eerste van de week naar het graf. Aangeslagen. Overmand door verdriet. Ze kunnen het niet laten om het laatst nodige voor Jezus te doen. Hun hart geeft dat in. Ze hebben al die jaren Hem niet voor niets gevolgd en gediend. Ze hebben Zijn barmhartigheid geproefd. Ze hebben Zijn vergeving ontvangen. Ze hebben Zijn liefde ervaren. Ze wisten zich Zijn eigendom in leven en sterven. En daarom zijn ze nu voor Hem in de weer.

En als wij vanmorgen op een afstandje meekijken en we zien de grote liefde van de beide Maria's en van Salome. Ik hoop dat u na 7 lijdenszondagen ook iets van die liefde in je eigen hart hebt mogen proeven. Een verlangen om net als deze vrouwen van Christus vervuld te zijn. Om net als zij de Jezus Heere Christus van harte te dienen tot in de dood. En Hem lief te hebben omdat Hij ons eerst heeft liefgehad.

Jezus is opgewekt! Wat een unieke boodschap deze morgen. Hij is opgestaan. Hij leeft. Ja, dat is niet zomaar even te geloven. En dat ervaren we zeker nu. Midden in het leven zijn we door de dood omgeven. Maar dan mag ik tegen u en mezelf zeggen: *Het is Pasen geworden!!* Wij die zo druk in de weer zijn met de dood. Onze God is er al lang klaar mee. Hij is met het leven in de weer! En dat zien we in onze perikoop van alle kanten. Markus vermeldt schijnbaar terloops dat de vrouwen al zeer vroeg in de morgen naar het graf gingen **toen de zon opkwam**. Zo'n klein zinnetje. Een paar woorden maar, toen de zon opkwam. Maar het is niet zomaar een mededeling. Juist deze woorden hebben alles met Pasen te maken. Want leek de zon op Goede Vrijdag niet voorgoed onder te zijn gegaan? Maar op deze eerste dag van de week laat de zon volop zijn vrolijke stralen schijnen. Over de vrouwen. Over Jeruzalem. En over de graftuin. Alsof de hemel het al wilde zeggen nog voor die engel het kon zeggen. Hij is opgestaan. Alsof God Zelf het woord nam, door middel van de zon.

Toen de zon opkwam, fat is het eerste teken. En tweede teken is de weggerolde steen. Maar ook dat teken heeft de vrouwen niet verder geholpen. De steen is weg van het graf! Zou Hij dan toch Zijn opgestaan?! Opgestaan naar Zijn Woord. Opgestaan naar de Schriften. Nee, zoiets komt niet in Maria op. En ook niet bij de andere twee vrouwen. Ook wij zien in het geloof zo snel de obstakels en dat terwijl God Zelfs buiten Zijn Woord ons nog zoveel tekenen geeft. Tekenen van Pasen. We hoeven alleen maar de natuur in te kijken. En de natuur predikt ons één en al Pasen.

Het is vooral het derde teken waar we op moeten letten. En dat is natuurlijk de Paasboodschap zelf. Want de boodschap zelf is het belangrijkste. En dóór wie wordt die preek gehouden? Door een engel. Gebeurde dat ook niet toen onze Heiland werd geboren? Is toen de eerste kerstpreek ook niet gehouden door een engel? Waarom moet nou de kerstboodschap en de paasboodschap verkondigt worden door een engel? Omdat het hier om ongehoorde dingen gaat. Dingen die op aarde nog nooit gehoord zijn. En daarom stuurt God een engel als predikant om de jubel te verkondigen. De Heilsboodschap komt altijd van boven. En hoe zag de engel eruit? Markus verteld ons hier: *Die engel ziet er uit als een jongeman*. Kennelijk kunnen engelen ook op mensen lijken. Wat ook opvallend is, is de kleur van zijn kleding. Wit, sneeuwwit. Ja, dat is de kleur van de hemel. In Openbaring 7 ziet Johannes de menigte die al

thuis is bij God. En allen zijn gekleed in witte gewaden. Wit is dus typerend voor de heerlijkheid bij God. Alleen is dit in deze situatie toch wel een aparte kleur. Ik bedoel: de engel bevindt zich op een begraafplaats. In een graftuin. En wij zijn gewend dat er rond de dood donkere kleding wordt gedragen. Dat is niet alleen stijlvol, maar dat past ook bij de realiteit van de dood. De dood is immers een donkere werkelijkheid. Maar de jongeman is daar in het wit. Ook in die zin predikt de engel ons dat de dood is overwonnen. De toekomst wenkt, want het graf is leeg. De zon komt op. We zien een jongeman in het wit gekleed. En we zien een leeg graf.

Maar daar blijft het niet bij. Nu neemt de engel ook het woord. En wat krijgen die vrouwen te horen? *Wees niet ontgaan. U zoekt Jezus de Nazarener. De gekruisigde. Hij is opgewekt. Hij is hier niet!* Hij is hier niet. Daar staat of valt alles mee. Hij is hier niet. Hij is opgestaan. Juist het feit dat we Hem hier niet zien, dat is het Evangelie. En dan staat er in vers 6b nog wat bij. *Kijk maar de plaats waar ze Hem hebben neergelegd.* Daar moet je op letten hoor. De hemel laat ons niet zomaar in iets geloven zonder legitieme bewijzen. Dat doet de duivel wel. De duivel laat je van alles geloven zonder dat hij het bewijst, maar dat doet de Heere nooit. God komt met Zijn bewijzen. En bij die bewijzen komt Hij met een verklaring. Hij legt het aan ons uit. Hij legt aan ons het mysterie uit. Het geheim wat wij vaak nog niet kunnen vatten.

Hij is hier niet. Ziet de plaats waar ze Hem gelegd hebben! Dat is een boodschap vol heil en glorie. Zo spreekt de Levende ons met kracht aan. Zo haalt Hij ons bij ons eigen graf weg. Het is Pasen geworden. En in Zijn Woord komt Zijn kracht tot ons. Opstandingskracht die ons wakker wil maken, die ons de ogen opent voor ons ongeloof. En ons de ogen opent voor Zijn oneindige liefde. Hij laat Zich vinden in Zijn Woord. In de tuin van Zijn gemeente. En niet voor niets heeft God ons Zijn belofte gegeven bij de doop. De doop predikt ons de opstanding uit de doden. En daarom sprak Jezus die heerlijke woorden: *Wanneer Ik van de aarde verhoogt zal zijn, dan zal Ik allen tot Mij trekken.* Dan kan het niet dat de dood het laatste woord heeft, want dan zou de boze sterker zijn dan God. Dan zouden de zonden machtiger zijn dan de genade. Dan hadden wij geen toekomst. Christus is opgewekt. Hij overwint hetgeen wat ons allemaal overwint, de dood. En daarom is Hij niet in het graf, maar is Hij Zelfs vanmorgen hier.

Het wordt Pasen door de verkondiging van Gods Woord. En daarom zendt God ook vandaag Zijn dienaren uit, zijn engelen, in de graftuin van deze wereld. Waar het ene na het andere graf gegraven wordt. En waar wij steeds weer onze doden moeten leggen. Daar komt God met Zijn Woord te midden van al die graven. Te midden van al die stenen. Dan doorbreekt Hij de stilte van het graf. Dan laat Hij de zon opgaan. En dan laat Hij het licht opgaan. En dan zegt de Heere door de mond van Zijn dienaar: Zie je dat lege graf? Dat was het graf van Mijn Zoon. Zie je het, er ligt geen steen meer op. Die steen is weg. En het graf is open. Denk daar maar aan als je op de begraafplaats naar je geliefde loopt.

Het is ook een vreemd woord; *Hij is hier niet.* Een vreemd woord in deze wereld van dood en verderf, maar wel een Woord dat nog steeds Zijn kracht doet voelen. Geen wonder toch dat dit Evangelie verder moet. En vandaar dat de engel in een adem er achter aan zegt: *Ga heen vrouwen. Ga heen. En zeg het Zijn discipelen. En Petrus.* En zo worden deze vrouwen gepromoveerd tot getuigen van Christus opstanding. Zij zijn de eerste opvolgers van de engel. Want als de boodschap van Pasen niet wordt verteld dan zal het ook niet worden geloofd. God verstopt Zijn heil, Zijn genade vaak in het kleine. Het zijn onwaarschijnlijke kandidaten, deze vrouwen. En toch kiest de Heere hen uit om de boodschap door te geven. Ze worden geroepen om getuigen te zijn. En zo worden wij ook opgeroepen.

Zeg het Zijn discipelen én Petrus. Ja, dat is een preek apart. Petrus wordt hier apart genoemd en dat is niet voor niets. Want Petrus heeft gevloekt en gezworen: *Ik ken Hem niet.* Maar nu op de paasmorgen déze boodschap: **Zeg het Zijn discipelen. En Petrus.** En dat zegt zo veel over de Heere Jezus. Wat een pastorale Herder. Dit zegt zoveel over Zijn liefde voor de schapen. Als Jezus opstaat is dat het eerste wat Hij wil. Hij wil weer bij Zijn discipelen zijn. Hij wil hen weer ontmoeten in Galilea. En daar zien we aan dat Christus naar hen verlangt. Hij verlangt ernaar weer bij Zijn volk te zijn. Vlak voor Zijn dood heeft Hij het nog gezegd: *Ik heb grotelijks begeerd om met jullie het avondmaal te vieren.* En na Zijn dood zegt Hij het nogmaals. Hij wil hen ontmoeten hóe verknoeid ze het ook hebben. Wat een Evangelie voor tobbers die Hem nochtans lief hebben. Hoor het Woord des Heeren: Zegt het Mijn discipelen. En Petrus. Al durft u het niet meer te geloven. Het is toch waar. Christus wil u ontmoeten. U bent toch niet erger dan Petrus. En zo spreekt Hij vanmorgen tot ons. Wie gelooft in de opgestane Heiland mag delen in de vergeving van de zonden. En wij hebben niet met een dode, maar met een Levende Jezus van doen. En waar wij niet doorkomen komt Christus door. Hij is hier niet. Hij is opgestaan! Zeg het Zijn discipelen en Petrus.. Laat ons dan vieren het feest wat Christus ons gegeven heeft. Verheugd van hart en blij van geest. Want Hij immers is ons leven. Halleluja!